

РЕШЕНИЕ

№ 6 / 21.08.2019 г.

по чл. 28, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация

ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА - Председател на Административен съд - Варна, като разгледах заявление за предоставяне на достъп до информация с вх. № П-0006/09.08.2019г., подадено от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА, с ЕИК 176143308, с адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, бл.40, вх.А, ап.43, чрез представляващия Юлиан Атанасов Чолаков, за да се произнеса взех предвид следното:

Подадено е заявление за достъп до обществена информация, в което **по реда на чл. 24 ал.2 вр. чл. 25 от ЗДОИ** е формирано искане за предоставяне на **изчерпателна** информация за „становището и концепцията на съдия Мария Ганева, представени във връзка с предложението на председателя на съда, съдия Елена Янакиева тя да бъде назначена от ВСС за заместник-председател на съда и обсъдено на Общото събрание на съдиите на 12.04.2019г. / петък/ от 13.30часа в Първа зала на Административен съд-Варна“.

Заявителят моли да му бъдат предоставени и копия от относимите документи.

Като форма на предоставяне на информацията и решението е посочено: по електронен път на адрес: office@sopa.bg в pdf и/или друг широко достъпен формат, както и под формата на преглед в оригинал. Ако исканата информация съдържа „защитени!/ лични данни или други правнозащитени тайни“, те да бъдат заличени, за да бъде предоставена останалата част.

Заявителят Чолаков се позовава на надделяващ обществен интерес, тъй като целял :

„...не само повишаване прозрачността на съда и на процедурите за кариерно издигане, но и разкриването на данни за корупция и обещан кариерен бонус на съдия Мария Ганева във връзка с определянето / посочването/ ѝ за председател на тричленния съдебен състав по адм.д.№502/2018г. с над 33000 обществен интерес при погазване на принципа на случайния подбор и последвалите безцеремонни съдопроизводствени действия, които видно от звукозаписите от съдебните заседания, излизат извън границите на професионализма и навлизат в зоната на НК, може би“.

В заявлението е отправена и препоръка в кумулация с правен извод, а именно:

„Само за това, ако има морал, съдия Ганева не трябва да приема кариерно израстване, а да си потърси друга професия.....без значение дали исканата информация е служебна или е с подготвителен характер, за предоставянето ѝ не е необходимо съгласието на трети лица“.

По допустимостта:

Заявлението е допустимо, подадено по реда на чл.24 ал.2 от ЗДОИ, според който то се счита за писмено и в случаите, когато е направено по електронен път на адреса на електронната поща по чл. 15, ал. 1, т. 4 или чрез платформата за достъп до обществена информация по чл. 15в от ЗДОИ. В тези случаи не се изисква подпис

съгласно изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.) и на Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

Председателят на съда, като представляващ , съобр. чл.93 ал.1 т.1 от ЗСВ и в аспекта на определението за задължен субект да предостави информация по чл.3 ал.2 т.1 от ЗДОИ, според който този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, какъвто съдът е по арг. на §1 т.4 б.“а“ предп.първо от ДРЗДОИ, съчетава правомощието да се произнесе с решение по заявлението за достъп до информация.

По основателността:

В конкретния случай, заявителят се е позовал на аргумента за надделяващ обществен интерес, мотивирайки целта с „разкриването на данни за корупция и обещан кариерен бонус на съдия Мария Ганева във връзка с определянето /посочването/ ѝ за председател на тричленния съдебен състав по адм.д.№502/2018г. с над 33000 обществен интерес при погазване на принципа на случайния подбор и последвалите безцеремонни съдопроизводствени действия, които видно от звукозаписите от съдебните заседания, излизат извън границите на професионализма и навлизат в зоната на НК, може би“.

От фактическа страна не констатирам кореспонденция между нейното становище, изразено на проведеното общо събрание на съдиите от Административен съд гр.Варна на 12.04.2019г. от една страна, с целта, обявена от заявителя, а именно да открие “ данни за корупция и обещан кариерен бонус“, във връзка с определянето ѝ за председател на тричленния съдебен състав по адм.д.№502/2018г. – от друга.

Съдия Мария Ганева е определена за председател на този касационен състав, в период, който предхожда разпределянето на адм.д. № 502/ 2019г. на съдия В.Чолакова като докладчик, съответно от разглеждането му от тричленния състав, защото такава е изискването на специалния закон. Поради това, всички доводи на Чолаков досежно наличието на корупция, кариерни бонуси и т.н. са необосновани, респективно не обосновават и твърдението за надделяващ обществен интерес. Необосновани са твърденията му и за допуснати нарушения при случайния подбор, отново защото не съдия М.Ганева е докладчик, единствено който се определя чрез системата за случайно разпределение на делата.

Досежно изпълнението на предпоставките, регламентирани в материалните разпоредби за предоставяне на достъп до информация по реда на ЗДОИ, приемам следното:

Съобразно чл.2 от ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение, относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ обществената информация създавана и съхранявана от органите и техните администрации е официална и служебна.

Официалната обществена информация, съгласно чл. 10 от ЗДОИ е информацията която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местно самоуправление при осъществяване на техните правомощия .

В частта, в която се търси достъп до „концепцията“ на съдия Мария Ганева, следва да се отбележи законовия регламент, относим към избора на заместник-председател на съд, който не предполага предложението от председателя кандидат за зам.председател също да изготвя концепция. Поради липсата на такова изискване, концепция от съдия М.Ганева изобщо не е изготвена, респективно няма как да е представена или обсъждана, поради което в тази част не се налага квалификация на търсената информация.

Изисканата по реда на ЗДОИ информация, в частта, в която се търси достъп до становището на съдия Ганева, изразено от нея на проведеното на 12.04.2019г. общо събрание на съдиите от Административен съд Варна, изпълва съдържанието на служебна такава, по смисъла на чл.11 от с.з.

Съобразно тази разпоредба, информацията се събира, създава и съхранява във връзка с официалната такава, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

В разпоредбата на чл.13 ал.1 от ЗДОИ е визирано, че достъпът до служебната обществена информация е свободен.

Съобразно ал.(2) той може да бъде ограничен, когато тя: 1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации), както и 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи.

Същевременно, в чл.41 ал.1 от Конституцията е регламентирано, че всеки има право да търси, получава и разпространява информация. Съответно в изр. второ се указва, че осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала. (2) Гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права.

Конституционният съд в свои решения №7/ 4.06.201996 г. по к.д.№ 1/96 г. и № 3/ 2002 г. по к.д.№ 11/2002 г. формира извод, че правото може да бъде ограничавано и това е допустимо с цел охраната на други, също конституционно защитими права и интереси и може да става единствено на основанията посочени в Конституцията.

Тоест, регламентацията в ЗДОИ, ведно с конституционните решения, налагат следните правни изводи:

1. правото на достъп до информация не е абсолютно право;

2. за да бъде предоставено е необходимо интересът да се квалифицира като „законен“ по арг. чл.41 ал.2 от Конституцията, съответно ограниченията се налагат само на основания, които са посочени в Конституцията;

3. задължението на държавните органи да осигуряват достъп до обществено значима информация има съдържание, което подлежи на определяне по законодателен път;

4. подаването на заявление за достъп до обществена информация не е такъв юридически факт, с чието проявление да се презумира, че заявителят има интерес от достъпа до информация, защото винаги след като е споменат в заявлението, е налице

надделяващ обществен интерес по смисъла на пар.1, т.6 от ДР на ЗДОИ, представляващ основание за предоставянето ѝ;

5. надделяващият обществен интерес следва да бъде мотивиран с общозначими предпоставки, не чрез само изброяването им, а чрез обосноваването му в достатъчна степен подробно, така щото да обуслови презумпцията.

Само, ако се констатира надделяващ обществен интерес, ще се преодолее ограничението на достъпа до служебна обществена информация, по арг.чл.13 ал.4 от ЗДОИ.

Определението за "надделяващ обществен интерес" в §.1, т. 6 от ДР на ЗДОИ гласи, че такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3, което съвпада с хипотезите по пар.1, т.5, б. "б" и „г“ от ДР на ЗДОИ.

В чл.37 от ЗДОИ са посочени изчерпателно основанията за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация в унисон с разбирането, че правото на информация не е абсолютно. Отговарящият е длъжен да мотивира отказа си във всички случаи, но в условията на оперативна самостоятелност може / доколкото не се търси доказване на отрицателен факт/, да изложи доводи защо счита, че не се констатира надделяващ обществен интерес.

В общия случай, презумпциите са предположение, че нещо е станало в правната действителност така, както желае законодателят, но което се извежда логически на фундамент **от други сигурни факти**. Относим в този случай е въпросът - чия е тежестта на доказване на факт, който **обулавя законовата презумпция- факт, който изпълва нейното съдържание**. Защото ако се възприеме извод, че и фактите, които обуславят презумпцията не следва да се доказват, то тогава във всяко производство, в което заявител се позовава на надделяващ обществен интерес, субектите по чл.3 са задължени да я предоставят без коментар, априори.

Доводите на заявителя, обосноваващи според него наличието на надделяващ обществен интерес , съвпадат с посочените в §.1, т.5, б. "б" и „г“ от ДР на ЗДОИ, тоест когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, както и повишаване на прозрачността на субектите по чл. 3.

През призмата на заявените доводи, е необходимо заявителят освен да твърди, но и **да докаже фактите, с чието проявление е свързана законовата презумпция- тези, които са визирани в хипотезиса на презумпцията**. В случая представляващият сдружението твърди, но не доказва нито един от фактите, който да попада в хипотезиса на пар.1, т. 5 от ДР на ЗДОИ за наличието на надделяващ обществен интерес.

Само по реда на пълно и главно доказване на фактите, които обективират презумпцията, задълженият да предостави информация и съдът са длъжни да третират презумирания факт /в случая надделяващ обществен интерес/ като съществуващ , поради това ненуждаещ се от доказване.

Така, от една страна стои презумпцията за наличие на надделяващ обществен интерес, а от друга- сезираният по ЗДОИ субект не може служебно да издирва факти, въз основа на които да преценява наличието на законова презумпция в някоя от хипотезите на пар.1, т.5 , чрез която се преодолява забраната за предоставяне на

достъп до информация. Такова задължение има съдът, по силата на принципа за служебно начало в процеса. Председателят на съда в конкретния случай, действа като задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ , а не като съд, поради което е възпрепятстван служебно да събира доказателства.

В аспекта на гореизложените мотиви, посочените от заявителя доводи възприемам като необективиращи наличието на надделяващ обществен интерес по исканията, посочени в Заявлението.

Така, защото становището на съдия М.Ганева, свързано предимно с нейното съгласие да заеме поста, е обосновано от лични мотиви, които няма как да пояснят на заявителя факти, свързани с корупция или кариерни бонуси. То няма самостоятелно значение, а е част от общата процедура по избор, проведен от ВСС на зам. председател на съда. Не попада в категорията на общите административни или подзаконовите нормативни актове / каквито съда, въпреки , че е задължен субект по смисъла на чл.3 от ЗДОИ и публичноправен субект по смисъла на §1 т.4 от ДРЗДОИ не постановява/, тоест няма как да обвързва неограничен брой адресати и е насочено единствено към останалите магистрати в съда, които представляват общото събрание, призвано да изрази становище по предложението на председателя. Последното не е императив, законодателят предвижда оперативна самостоятелност на събранията в разп. на чл.92 ал.2 т.3 от ЗСВ дали да изрази становище по предложението или не. Становището на кандидата, не ангажира отговор на другите съдии, не обосновава задължение у тях да гласуват или не за нея, то е предположено от закона в случай, че кандидата за заемане на този пост желае да се изкаже. Поради тези доводи, предоставянето му нито ще повиши прозрачността на съда, нито ще способства някой да формира извод по отношение на наличие или липса на корупция или кариерни бонуси.

Не се нуждаят от коментар в това решение твърденията за „бецеремонни съдопроизводствени действия“, които излизали извън рамките на професионализма и навлизали в „зоната на НК, може би“, до колкото това са възприятия у представляващия сдружението Чолаков, формулирани нееднократно и в други заявления и неподкрепени с доказателства.

Извън гореизложеното, съобразно чл.31 ал.1 и ал.2 от ЗДОИ , когато исканата обществена информация се отнася до трето лице, задълженият да предостави информацията орган е длъжен също така да събере и неговото съгласие. В конкретния случай това е сторено и с вх.№ ВП-0520/16.08.2019г., съдия Мария Ганева е изразила несъгласие да бъде предоставено становището ѝ, изразено на проведеното на 12.04.2019г. общо събрание на съдиите от Административен съд Варна.

Този юридически факт представлява основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация , съобразно чл.37 ал.1 т.2 от ЗДОИ, освен в случаите, когато е обоснован надделяващ обществен интерес, което в заявлението не е сторено.

Гореизложените доводи в своята съвкупност обуславят отказ от предоставяне на информация, поискана със заявление за предоставяне на достъп до информация с вх. № П-0006/09.08.2019г., подадено от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА, с ЕИК 176143308, с адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, бл.40, вх.А, ап.43 , чрез представляващия Юлиан Атанасов Чолаков.

Мотивирана от гореизложеното и на основание чл. 28 ал.2 вр.чл.34 от ЗДОИ ,

РЕШИХ:

ОТКАЗВАМ на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията

- СОПА, с ЕИК 176143308, с адрес: гр. Варна, бул. „Владислав Варненчик“, бл.40, вх.А, ап.43 , чрез представляващия Юлиан Атанасов Чолаков, достъп до „становището и концепцията на съдия Мария Ганева, представени във връзка с предложението на председателя на съда, съдия Елена Янакиева тя да бъде назначена от ВСС за заместник-председател на съда и обсъдени на Общото събрание на съдиите на 12.04.2019г. / петък/ от 13.30 часа в Първа зала на Административен съд-Варна“.

Решението да се изпрати на представляващия Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА, с ЕИК 176143308 на посочения електронен адрес и се връчи на заявителя по пощата с обратна разписка.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му на заявителя пред Административен съд гр. Варна.

ЕЛЕНА ЯНАКИЕВА

Административен ръководител –
Председател на
Административен съд - Варна